

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/161/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419202514
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8419202514.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, proti žalovanému : R. T., W.. XX.XX.XXXX, F. T. XXX/XX, XXX XX M., o zaplatenie 59,-eur a zmluvnej pokuty s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11.8.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 59,-eur špecifikovanú ako zostatok odplaty, ďalej zmluvný úrok vo výške 68 % ročne zo sumy 300,-eur od 11.8.2015 do 31.8.2015, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 84,-eur od 11.8.2016 do 18.2.2017, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 69,-eur od 19.2.2017 do 21.3.2017, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 59,-eur od 22.3.2017 do zaplatenia, poplatok za upomienky vo výške 180,-eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,-eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 11.8.2015 poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 300,-eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu vo výške 84,-eur a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 68 % ročne z poskytnutého úveru v termíne konečnej splatnosti do 11.8.2016. V žalobe tvrdil, že v zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa žalobca a žalovaný dohodli, že ak žalovaný ako spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve, zaväzuje sa zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 33,-eur a tiež sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku sumu 30,-eur, teda celkom vo výške 180,-eur. Podľa žalobcu žalovaný uhradil mu doposiaľ sumu 325,-eur, neuhradený ostal zostatok odplaty vo výške 59,-eur, zmluvná pokuta vo výške 33,-eur, poplatok za upomienky vo výške 180,-eur a úroky a úroky z omeškania uvedené v žalobe.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil svoj výpis z obchodného registra, Zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX a Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 30.9.2019 písomne nevyjadril.

5. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (keďže žalovaný sa k veci vôbec nevyjadril), pričom prejednávany spor, v

ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 4.12.2019, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 25.11.2019 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejnú vyhlásenie rozsudku nedostavili.

6. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neučelné a zistil tento skutkový stav:

7. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako spotrebiteľ - dlžník uzavreli dňa 11.8.2015 zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou podľa predtlaču v zmluve sú aj Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru. V bode 1 tejto zmluvy je uvedené, že veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaväzuje bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 300,-eur a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 288,-eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 588,-eur. Ďalej je tam pod bodom 2 uvedené, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 84,-eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie. Podľa bodu 3 zmluvy úrok je vo výške 68 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 204,-eur. V zmluve je pod bodom 3 tiež uvedené, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 588,-eur, ak nie je dohodnuté inak do 11.8.2016, teda doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 11.8.2016. V zmysle bodu 3 zmluvy spotrebiteľ berie na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 25,88 %. V časti zmluvy označenej ako potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru je uvedené, že spotrebiteľ (žalovaný) mal požiadať o poskytnutie úveru zmenkou. Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil z predloženej fotokópie písomného vyhotovenia predmetnej zmluvy.

8. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaný na nároky z úverovej zmluvy uhradil mu doposiaľ sumu 325,-eur. Žalovaný, ktorému žaloba so všetkými prílohami bola riadne doručená a bol vyzvaný sa k nej vyjadriť žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprel a preto skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný uzavrel s ním zmluvu, že boli mu riadne poskytnuté finančné prostriedky vo výške 300,-eur a že doposiaľ zaplatil žalobcovi sumu 325,-eur súd v súlade s § 151 ods.1 CSP považoval za nesporné.

9. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatnených nárokov špecifikovaných žalobcom ako nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri v čase uzavretia zmluvy stranami bolo poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalovanému úver nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania či povolania, čo je aj výslovne uvedené v bode 3 stranami uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere kde zároveň je uvedené, že nejde ani o poskytnutie úveru na účel podľa § 1 ods.3 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy, jej označenia i obsahu je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, ako to tvrdil aj žalobca v žalobe, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy stranami (11.8.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

11. Podľa § 9 ods.1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

12. Podľa § 9 ods.2 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) odplatu podľa osobitných predpisov (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> v znení neskorších predpisov, § 1 a 1a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/>>, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov).

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

13. Podľa § 11 ods.1 uvedeného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401/>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401/>>,

s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401/>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401/>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401/>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401/>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

22. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačeních tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

23. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 300,-eur, pričom žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatil sumu 325,-eur. Žalobca tvrdí, že neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná, nakoľko úver, ktorý žalobca poskytol žalovanému bol pre nedodržanie zákonných náležitostí (nesprávne uvedený údaj o výške RPMN a odplaty) bezúročný a bez poplatkov, preto žalobcovi ako veriteľovi vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny, ktorú už žalovaný uhradil.

24. Žaloba bola preto v celom rozsahu zamietnutá, lebo žalobca ňou uplatnil nárok na vrátenie zostatku odplaty a nárok na zaplatenie úrokov, ktoré mu pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nebolo možné priznať. Uplatnil tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, a to len zo sumy odplaty (84,-eur) na ktorú nárok ako už bolo uvedené nevznikol a preto s plnením neexistujúceho dlhu sa žalovaný nemohol dostať ani do omeškania, keď zo žaloby a vymedzeného obdobia za ktoré žalobca požadoval zaplatenie úrokov z istiny (len do 31.8.2015) je zrejme, že samotnú úverovú istinu žalovaný vrátil v dohodnutom termíne splatnosti, ktorý bol až do 11.8.2016. Nedôvodný z dôvodov uvedených ďalej bol aj nárok žalobcu na zmluvnú pokutu a poplatok za upomienky, preto súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu.

25. Za bezúročný a bez poplatkov súd poskytnutý úver považuje z nasledujúcich dôvodov. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (11.8.2015), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods.2 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods.2 písm. j) a k) ZoSÚ uvedenie odplaty podľa osobitných predpisov a uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

26. Vyššie uvedené náležitosti (odplata, RPMN) v zmluve musia byť vyjadrené pravdivo, správne, v súlade so zákonom. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy zo dňa 11.08.2015 súd konštatuje, že v zmluve síce je uvedený údaj o RPMN a odplate, avšak nakoľko tie nie sú uvedené v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na ne prihliadnuť a hľadá sa na ne ako

keby tam neboli uvedené vôbec (k tomu podporne pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017, najmä body 36 a 37 jeho odôvodnenia).

27. Paragraf 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený pod názvom- informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Jeho účelom teda je spotrebiteľa pravdivo informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejmé aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 - vymedzenie pojmov, resp. v prípade odplaty priamym odkazom na jej legálnu definíciu a právne vymedzenie jej obsahu v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> v znení neskorších predpisov a v § 1 a 1a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/>>, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, pričom aj z § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch- poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa. Koniec koncov, úplne jasne a výslovne to potvrdzuje priamo zákon, nakoľko v zmysle § 11 ods.1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Zákon teda rozlišuje, upravuje a sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postihuje tak prípad, keď RPMN v zmluve uvedená nie je vôbec (§ 11 ods.1 písm. b/) ako aj prípad, keď údaj o RPMN síce v zmluve uvedený je, ale nesprávne v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods.1 písm. d/). Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o RPMN a odplate.

28. V zmluve bola vyčíslená RPMN vo výške 28 % s použitím výlučne odplaty vyčíslenej na 84,-eur. Do uvedenej RPMN nebol zahrnutý dojednaný úrok z úveru. Takýto postup žalobcu pri vyčíslení RPMN je zjavne v rozpore so zákonom a možno ho hodnotiť ako nekalý postup, preto uvedené vyčíslenie RPMN súd hodnotí ako nezákonné, podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, preto nejde o platné dodržanie zákonnej náležitosti zmluvy stanovenej ako podmienka vzniku nároku na úrok a poplatky za úver. V zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, pri výpočte RPMN sa majú použiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom tak, aby spotrebiteľovi celkom jasne dávali informáciu o tom, čo ho uvedený spotrebiteľský úver bude stáť, t. j. akú celkovú odplatu je povinný veriteľovi zaplatiť. Uvedený údaj sa uvádza v percentách a slúži pre účely porovnania s obdobnými produktmi pre spotrebiteľa. Pokiaľ žalobca použil nesprávne údaje pre výpočet RPMN a uviedol zjavne nižšiu mieru nákladov spojenú s poskytnutým úverom, uvedený údaj je vyčíslený v neprospech spotrebiteľa, je zavádzajúci, nakoľko navádza dojem, že poskytnutý úver z hľadiska odpliatnosti je pre spotrebiteľa výhodnejší, než tomu v skutočnosti je.

29. V hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom (§ 2 písm. i) ZoSÚ). Jednou z položiek týchto nákladov je úrok za poskytnutý úver, ktorého percentuálnym vyjadrením je úroková sadzba. Okrem úroku môžu medzi náklady úveru patriť rôzne poplatky (napríklad za poskytnutie úveru, za správu účtu), poistenie úveru a podobne. Je zrejmé, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia; môže byť minimálne rovnaká (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn.10Co/672/2014). Z vyššie uvedených údajov zmluvy o úvere zo dňa 11.8.2015 však vyplýva, že RPMN za úver (28%) je nižšia, než úroková sadzba úveru (68 %), čo pri správnosti oboch údajov nie je možné. Buď je nesprávna hodnota RPMN za úver alebo ročnej úrokovej sadzby úveru. Údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru a údaj o RPMN je z hľadiska informovanosti spotrebiteľa o podmienkach, resp. nákladoch úveru, nevyhnutné považovať za základné údaje zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedenú požiadavku zdôrazňuje samotný ZoSÚ, ktorý absenciu či už údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru alebo údaj o RPMN za úver sankcionuje (vo vzťahu k dodávateľovi - poskytovateľovi úveru) bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Nesprávnosť niektorého z uvedených dvoch údajov možno vyhodnotiť ako jeho absenciu. Spotrebiteľ totiž nemá a nemôže mať záujem na tom, aby bol o podmienkach úveru v tak dôležitej oblasti, akou sú náklady úveru, informovaný mylne. Nesprávny údaj o výške úrokovej sadzby alebo o RPMN za úver môže ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa uzatvoriť pre neho v skutočnosti nevýhodnú zmluvu za úver môže ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa uzatvoriť pre neho v skutočnosti nevýhodnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, vychádzajúc z nesprávnych informácií od poskytovateľa úveru. Zjavne nesprávne uvedenie údaj o RPMN (to by

platilo aj pre nesprávne uvedenie údajov o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, vid' § 9 ods.2 písm.i/ zákona) je samo osebe dôvodom bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru, keďže ba takýto záver stačí absencia čo i len jednej z náležitostí v zmysle § 11 ods.1 ZoSÚ.

30. Zmluva v zmysle § 9 ods.2 písm. j/ ZoSÚ mala obsahovať aj údaj o odplate podľa osobitných predpisov. V zmluve je uvedené, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je 84,-eur. Osobitnými predpismi, podľa ktorých má byť údaj o odplate v zmluve vyjadrený sú podľa priameho odkazu v zákone o spotrebiteľských úveroch § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> v znení neskorších predpisov a § 1 a 1a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/>>, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

31. Podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 11.8.2015 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 1 ods.1 a 2 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. v znení účinnom k 11.8.2015, ktoré je tu daným vykonávacím predpisom odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

33. Podľa § 1 ods.1 a 2 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/20150101>> pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

34. Už samotné nezahrnutie úroku (tu vo výške 68 % ročne, čo predstavovalo sumu 204,-eur) do výšky odplaty (tu uvedenej len v sume 84,-eur) je v rozpore s jej zákonným vymedzením, keďže v zmysle § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka a § 1 ods.1 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. odplatu tvorí predovšetkým úrok a následne iné poplatky a náklady. Tu teda v skutočnosti celkovou odplatom bola suma až 288,-eur (úrok 204,-eur + odplata 84,-eur), teda pri úvere 300,-eur žalovaný mal vrátiť sumu spolu 588,-eur. Také vyjadrenie odplaty je v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a teda je aj v rozpore so zákonom a z toho dôvodu je potrebné toto ustanovenie zmluvy považovať za neplatné. Vzhľadom na výšku celkovej odplaty za úver (288,-eur) odporujúcu zákonu a dobrým mravom by ju preto nebolo možné žalobcovi priznať ani v prípade, žeby údaj o výške odplaty a RPMN bol inak v zmluve uvedený formálne správne (čo nie je) a teda tak či tak by tu existovala len povinnosť vrátenia čistej istiny úveru zo strany žalovaného, bez úrokov a bez poplatkov. Ak sa pri úvere 300,-eur súčasne požaduje od spotrebiteľa celková odplata prezentovaná v snahe obhájiť jej celkovú výšku sčasti ako úrok a sčasti ako iná odplata a to vo výške takmer 100 % požičanej sumy za rok, nemožno takúto odplatu vyňať súdnej kontrole. Ak po prepočte výšky odplaty na ročné vyjadrenie činí cena úveru per annum 96 %, tak už len samotná skutočnosť, že cena úveru je takmer 100 % poskytnutej sumy je zarážajúca a odôvodňujúca zvýšenú pozornosť z hľadiska prvkov úžery a vadnosti právneho úkonu. Súd tu pre porovnanie dáva do pozornosti napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.17Co/115/2017 kde ten posudzoval prijateľnosť úroku vo výške 28 % ročne, teda ešte podstatne nižšieho ako je úrok v tu súdnej veci, pričom konštatoval, cit' z ustálenej praxe súdov je preto potrebné považovať dohodu o výške ročného úroku v miere 28 % za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené potvrdili súdy pri svojej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 09. 2011, sp. zn. 3Co/3/2011, rozhodnutie

Krajského súdu v Trnave zo dňa 13. 08. 2014, sp. zn.10Co/325/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09. 11. 2010, sp. zn. 17Co/313/2010).Nemecký BGH v rozsudku z 13. 3. 1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12 % percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera). Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 1.4.1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26 % na 18% a sadzbu 26 % vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom“.

35. I keď súd nepopiera a rešpektuje skutočnosť, že výška úrokov u nebankových subjektov, akým je aj žalobca je logicky vyššia ako obvyklé bankové úroky vzhľadom na ich vyššie podnikateľské riziko, to neznamena, že výška úrokov či inej odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov môže byť u nebankového subjektu neobmedzená, bezbrehá, nemajúca žiadne limity, niekoľkonásobne presahujúca tieto bankové úroky, ako je tomu v prípade predmetnej úverovej zmluvy. Súď si ani nevie predstaviť náklady a reálnu administratívu spojenú s predmetným úverom, ktorá by za 12 mesiacov odôvodňovala popri úroku 68 % ročne (204,-eur) ďalšiu odplatu vo výške 84,-eur, predstavujúcu 28 % sumy úveru. Pokiaľ ide o úrok, z internetovej stránky NBS súď preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk v auguste 2015 pri spotrebiteľských úveroch na 1 rok predstavovali cca 9 %. Z toho je zrejme, že už aj samotný úrok dohodnutý medzi stranami v danom prípade v sadzbe 68 % (ktorý treba navyiac posudzovať spolu s ďalšou časťou požadovanej odplaty) bol mnohonásobne vyšší ako úrok poskytovaný bankami. Dohoda o výške úrokov, či inej odplaty za poskytnutie úveru musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súď považuje dohodu o výške odplaty za úver vo výške 288,-eur za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči zákonu aj dobrým mravom. Ani rýchlosť poskytnutia úveru, či špecifiká nebankového poskytovania úverov nemôžu nič zmeniť na neprijateľnosti výšky danej odplaty. Preto aj keby sa nejednalo o bezúročný a bez poplatkový úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, aj tak by žalobcovi nebolo možné za poskytnutý úver priznať žiadnu odplatu nakoľko z absolútne neplatného dojednania nebolo by možné priznať ani jeho časť.

36. Ako už bolo uvedené, absencia zákonného a správneho uvedenia náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> ZoSÚ, nemá za následok neplatnosť zmluvy ako celku, ale znamená v zmysle § 11 ods.1 písm. b) a d) tohto zákona v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy stranami, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súď uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovaným ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tu súdenom spore ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške záväzku, keďže nesprávny údaj o RPMN a odplate za úver mohli zásadným spôsobom skresliť predstavu spotrebiteľa o výhodnosti úveru aj v porovnaní s úvermi obdobných nebankových poskytovateľov úverov.

37. O tom, že v prípade RPMN ide o kľúčový údaj svedčí koniec koncov aj to, že aj po novele zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č.279/2017 Z.z. ktorá zohľadňuje závery Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová, a ktorá v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to práve za účelom zabezpečenia

súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") ostáva správne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky. Aj po tejto novele sa totiž za bezúročný a bez poplatkov bude považovať úver, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

38. Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje za bezúročnú a bez poplatkov, veriteľovi vzniklo právo iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú žalovanému reálne poskytol. Sám žalobca uviedol, že na poskytnutú sumu 300,-eur mu už žalovaný vrátil sumu 325,-eur, teda vrátil mu celú poskytnutú istinu úveru, preto dlh žalovaného z úverovej zmluvy v zmysle § 559 Občianskeho zákonníka zanikol splnením a keďže niet iných nárokov, plnenia ktorých by sa žalobca mohol domáhať, jeho žaloba bola celá nedôvodná.

39. Čo sa týka nároku žalobcu na zostatok odplaty vo výške 59,-eur a úrok 68 % ročne zo sumy 300,-eur od 11.8.2015 do 31.8.2015, ten nebolo možné priznať pre bezodplatnosť, bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Vyhovieť žalobe nebolo možné ani v časti požadovaného úroku z omeškania zo sumy 84,-eur, nakoľko jedná sa o tvrdené omeškanie žalovaného s plnením odplaty za úver na ktorú žalobcovi nárok vôbec nevznikol a teda žalovaný ju nebol povinný plniť vôbec.

40. Žalobca v žalobe uplatnil tiež nárok na zaplatenie sumy 180,-eur ako poplatku za upomienky. Aj v tejto časti žaloba musela byť zamietnutá. Žalobca nepreukázal súdu zaslanie žiadnych upomienok žalovanému a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli reálne náklady v uvedenej výške. Zároveň v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku v danej výške je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenbure (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné.

41. Je navyše zrejmé, že pri bezodplatnosti úveru a riadnej úhrade celej istiny úveru žalovaným potvrdenej tu samotným žalobcom neexistoval žiadny nárok, na ktorý by žalobca mohol žalovaného platne, zákonne upomínať a účtovať mu za to poplatky.

42. Neboli žalobcom predložené vôbec žiadne dôkazy o vyhotovení a zasielaní upomienok žalovanému a o konkrétnych nákladoch s tým spojených. Civilný sporový poriadok skutočnosti, ktoré netreba dokazovať jasne vymenúva v § 186, pričom patria tam len skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj tam uvedené právne predpisy a právne záväzné akty. Žalobcom požadované poplatky právna úprava nijako nevyníma z predmetu dokazovania. Povinnosťou žalobcu bez ohľadu na výšku pohľadávky je preukázať každú jej uplatnenú časť, inými slovami, ak žalobca v žalobe uplatňuje peňažné plnenie, je povinný ho preukázať do posledného centu. Ak by zákonodarca zamýšľal priznať veriteľom v občianskoprávných spotrebiteľských vzťahoch paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky bez potreby preukázať do posledného centu ich konkrétnu skutočnú výšku, bol by to v zákone explicitne vyjadril tak, ako to urobil vo sfére obchodných záväzkových vzťahov, kde počnúc dňom 1.2.2013 zapracovaním nového ust. §369c do Obchodného zákonníka veriteľom pri omeškaní dlžníka priznal aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia a dokazovania ich skutočnej výšky. Dôvodová správa k tejto zmene uvádza, že ide o náhradu administratívnych interných monitorovacích nákladov, ktoré vznikajú pri kontrole dodržiavania zmluvných záväzkov (náklady na vedenie evidencie pohľadávok, náklady súvisiace s telefonickou alebo písomnou urgenciou dlžníka, táto však nie je podmienkou pre vznik nároku na paušálnu náhradu nákladov). Aj z výslovného vylúčenia tejto úpravy na záväzky zo spotrebiteľských zmlúv v prípadoch kde dlžníkom je spotrebiteľ (§ 369c ods.2 Obchodného zákonníka) je ale zrejmé, aký dôraz zákonodarca kladie na to, aby v spotrebiteľských vzťahoch nároky voči spotrebiteľom boli jednoznačne čo do základu aj výšky preukázané v plnom rozsahu, teda do posledného centu. To sa v

súdnej veci vo vzťahu k žalobcom žiadaným „poplatkom za upomienky“ nestalo, aj preto súd v tejto časti žalobu žalobcu zamietol.

43. Žalobe nebolo možné vyhovieť ani v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 33,-eur. Súd dojednanie o zmluvnej pokute v bode 3 zmluvy, pri ktorom vzhľadom na jeho obsah a spôsob zakomponovania do formulára zmluvy nemožno mať pochybnosti, že bolo veriteľom vopred pripravené bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť obsah tohto dojednania alebo ho vylúčiť považuje za neplatné nakoľko sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka.

44. V tejto časti navyše žaloba žalobcu zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka, čo samo osebe zakladá dôvod na jej zamietnutie v uvedenej časti. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

45. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu na túto zmluvnú pokutu preto súd dáva do pozornosti, že už vo výroku rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn.9Csp/133/2019 bola totožná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute v zmluve žalobcu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako ako neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhodnotil ju napr. aj Okresný súd Lučenec vo veci žalobcu sp.zn.12Csp/66/2019 alebo Okresný súd Spišská Nová Ves vo veci žalobcu sp.zn.2Csp/89/2019.

46. Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa.

47. Súd sa plne stotožňuje s vyššie uvedeným právoplatným posúdením uvedeného dojednania ako neprijateľného a absolútne neplatného aj s jeho dôvodmi ktoré žalobcovi musia byť známe nakoľko aj v hore vedených sporoch bol stranou sporu. Uvedené ustanovenie o zmluvnej pokute súd nepovažoval za individuálne dojednané, nakoľko bolo predtlačené vo formulárovej zmluve v rámci bodu 3 zmluvy, a vzhľadom na parametre a výšku úveru, keď zmluvná pokuta bola dojednávaná popri odplate a úroku spolu vo výške 96 % poskytnutého úveru považoval zmluvnú pokutu za neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku (§ 53 ods. 3 písm. k/ Občianskeho zákonníka). Platnosť dojednania o zmluvnej pokute treba posudzovať k momentu jeho uzavretia, preto ak zmluvná pokuta dojednaná bola popri tak vysokej odplate spolu s 30,-eurovými sankčnými poplatkami za upomienky, ide v čase uzavretia zmluvy (bez ohľadu na až následné hodnotenie úveru súdom ako bezúročného a bezpoplatkového) o zjavne neprijateľné sankcionovanie a dojednanie. V danom smere sa súd nestotožnil s odôvodnením práva žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty. Tak, ako už súd uviedol, zmluvná pokuta bola naformulovaná vo formulárovej zmluve, pričom žalobca nepreukázal, že by bola individuálne dojednaná a s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, žalobca nepreukázal, že by žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť pred podpisom zmluvy ovplyvniť obsah zmluvy v časti uzatvorenia zmluvnej pokuty. S poukazom na ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, sa uvedené zmluvné ustanovenie nepovažuje za individuálne dojednané. Keďže súd dané ustanovenia zmluvy posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, je toto ustanovenie neplatné. Neplatné ustanovenie, t. j. ustanovenie v časti zmluvnej pokuty súd nemôže moderovať. Navyše zo žaloby nevyplýva, žeby vôbec boli splnené dohodnuté podmienky na požadovanie zmluvnej pokuty, nakoľko nárok na jej zaplatenie malo podľa bodu 3 zmluvy zakladať

neuhrazenie celkovej čiastky úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, pričom žalobca nepreukázal, a ani netvrdil, žeby istinu úveru 300,-eur, na ktorú mu tu jedine vznikol nárok žalovaný neuhradil v lehote dohodnutej v zmluve. Aj úrok za dobu použitia peňažných prostriedkov žiadal len do 31.8.2015, pričom úrok z omeškania za dobu po dohodnutej splatnosti úveru (11.8.2016) žiadal len z odplaty, nie zo samotnej istiny úveru. Teda nepreukázal, ani netvrdil omeškanie s plnením samotnej istiny, aj preto nemohli byť splnené podmienky na priznanie zmluvnej pokuty. Vzhľadom na všetko uvedené preto súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

48. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.